

§ 51, der hjemlæver særlig Appel af Beviisfjendelsen, kan føre til Forhaling af Sagerne. Det synes da ogsaa i sig selv at være unaturligt, om man vil forhindre Parterne fra strax at fremkomme med deres Beviser, derunder indbefattet deres Vidner, eller fra at faae Leilighed til at komme frem med dem, forinden de indlade sig videre paa Sagens Forhandling, naar de mene, at Sagen dog alene eller væsentlig beroer paa disse Beviser eller paa, hvad der kan oplyses ved Vidner, Eyn eller Skjøn; navnlig bliver det unaturligt at affkære Parterne Afgang til at føre Vidner osv., naar dette kan stee, uden at Sagen derved hyderligere opholdes, hvilket vel kan tænkes, naar Sagen alligevel af andre Grunde maa udsættes. Og i intet Tilfælde vilde det dog kunne nægtes Parterne, strax at føre Vidner osv., naar der maatte være Fare for, at Beviset ved dem ellers kunde spildes. Naar det til Forsvar for en særlig Beviisfjendelse anføres, at den vil forebygge den Forhaling, som nu ikke sjældent foranlediges derved, at Parterne føre Beviis for Punkter, som ere uden Betydning med Hensyn til Sagens Afgjørelse, enten for paa den Maade at forhale Sagen, eller fordi man ikke kan vide, hvad Retten i sin Tid vil lægge Vægt paa, maa hertil bemærkes, deels at det staaer i den anden Parts Magt, naar han mener, at Modparten paa den Maade unødigen vil opholde Sagen, at forhindre dette ved at indrømme de formeentlig ligegyldige Punkter, og deels at hiin Betragtning for en væsentlig Deel taber sin Betydning, naar det indrømmes, at Parterne eller en af dem under Sagens Forhandling, naar der opstaaer Uenighed imellem dem om, hvem Beviisbyrden med Hensyn til et omtvistet Punkt paaligger, eller hvorvidt et saadant er af Interesse for Sagens Afgjørelse, kunne forlange Spørgsmaalet herom foreløbig afgjort ved Rettens Kjendelse. Vel opstaaer der ved en saadan Bestemmelse den Ulempe, at det forinden Sagen er udprocederet i sin Heelhed stundom kan være vanskeligt for Retten at have et fuldkomment klart Blik paa Sagen, men denne Ulempe vilde formeentlig kunne fjernes, naar det tillige bestemtes, at Retten, hvis den senere, efter at Sagen i sin Heelhed er optagen til Dom, ifølge hvad der

hyderligere er fremkommet under Sagens Forhandling skulde finde Anledning dertil, kan forandre en saadan foreløbig Afgjørelse og igjennem en Reasfuntion af Sagen give Parterne Leilighed til at foretage det derefter videre Fornødne.

Ibet vi endnu tilføie, at det i de Tilfælde, hvor den egentlige mundtlige Retshandling udflydes, saavidt muligt bør forhindres, at Sagsøgeren begynder med sin mundtlige Deduction af Sagen, og at det navnlig bør gjøres til Pligt for Indstævnte, naar han vil føre Vidner eller af andre Grunde mener at kunne fordre Udsættelse for at give sit Tilsvær, da desangaaende at gjøre Bemærkning forinden Sagsøgeren begynder sin Deduction, — skulle vi forøvrigt med Hensyn til Detallet af de Paragrapher, som vi have troet at burde foreslaae til at træde istedetfor Udkastets §§ 27, 32, 34—39 og 51, henviser til vore nedenangførte nærmere formulerede Forslag (de nye §§ 27—34, jfr. §§ 36—37).

Udkastets §§ 28—31 vilde efter Udvalgets Forslag blive §§ 38—41, Udkastets § 33 blive § 42 og dets §§ 34—39 udgaae (§§ 36, 37 og 38 ville tildeels gjenfindes i Udvalgets §§ 35 og 37). Foruden en Redaktionsændring i § 28 foreslaaer Udvalget isvrigt med Hensyn til de nævnte Paragrapher i Udkastet kun en Tilføjning til dets § 29, sigtende til at fremsthynde Afgjørelsen af Formalitetsindsigelserne, naar disse gjøres til Gjenstand for særegen Procedure, en noget forandret Affattelse af Reglen i sidste Deel af § 31 og i § 33 Indskyldelsen af et Ord (Kontraktlage). Den af Udvalget foreslaaede § 37 svarer i det Væsentlige til Udkastets § 37; der er kun gjort et Tillæg for at antyde, at de almindelige Regler om Doverskøn ogsaa skulde være anvendelige her, og imod Slutningen en Redaktionsforandring.

Med Hensyn til Vidnesførsel for Søs og Handelsretten har man — med Undtagelse af et enkelt Medlem — været enig om, at Lovgivningens almindelige Regler skulde komme til Anvendelse, jfr. Udkastets § 36 1ste Stykke, dog med den i Udkastets § 38 in fine foreslaaede og endnu en anden Forandring. Man